

Bilag.**GODTHAABS SEMINARIUM.**

Den 17de August 1904.

I Skrivelse af 29de Marts d. A. (3 C 1857) har Ministeriet samtidig med at udtale, at Tiden nu er kommet til at underkaste hele Seminariets Ordning en almindelig Overvejelse paalagt mig at fremsætte nærmere Forslag til den fremtidige Ordning af Seminariets Forhold efter Forhandling med de øvrige Missionærer i det Omfang, som maatte være muligt.

Seminariets nuværende Ordning hviler ganske, som Ministeriet vil vide, paa den oprindelige Ordning ved Seminariets Oprettelse i 1845. Denne oprindelige Ordning af en hidtil i Landet ukendt Institution kunde og burde kun have været forsøgsvis, hvad Tanken vel ogsaa var, men ikke desto mindre blev den i alt væsentligt bibeholdt, og de Forsøg, der senere gentagne Gange i Aarenes Løb er gjorte for at højne og forbedre Institutionen, er ganske faldne til Jorden. Elevernes ringe Tal, ganske utilstrækkeligt til at forsyne Landet med Kateketer, den ringe Vægt, der lagdes paa de humane Fag og paa Undervisning i Dansk, de altfor faa Lærerkrafter og den deraf følgende Nødvendighed, at begge Hold trods en Forskel paa tre Aars Uddannelse maatte undervises sammen, har indtil den allerseneste Tid været, som det var fra Begyndelsen, og den enkelte Forstanders Bestræbelser eller Ministeriets glimtvisse Ønsker om Forbedring har af den Grund været lige frugtesløse. Og denne Seminariets uheldige Tilstand har naturligvis sin store Skyld i det grønlandske Folks ringe Oplysning. Saameget er vist, at skal der gøres Skridt til at højne det grønlandske Folk i dets Udvikling, maa Arbejdet hovedsagelig rettes paa Seminarierne, hvorfra Lærerne udgaar. Af den Grund vil alle, der er kendte med Landets Forhold, med Glæde se, at Ministeriets Opmærksomhed er rettet imod dette Punkt, hvor en Forbedring, selv om meget maa ofres derpaa, sikkert vil føre til det ønskede Maal.

Efter Ministeriets Ønske, der ganske faldt sammen med mine egne Tanker, har jeg i saa stort Omfang som muligt søgt et Samarbejde med mine Kolleger paa dette Punkt. Jeg havde tænkt mig, saafremt det af Ministeriet paatænkte Tilsynsembede var blevet oprettet i Løbet af Sommeren, allerede iaar at ville være rejst til Nordgrønland for at konferere med Missionærene der om dette Forslag. Da Embedet imidlertid ikke var oprettet paa det Tidspunkt, der var Skibsforbindelse med Nordgrønland, blev dette mig umuligt, og jeg har derfor maattet indskrænke mig til at forhandle med mine nærmeste Kolleger. Dette er sket ved en Sammenkomst med Missionær Balle fra Julianehaab og Missionær Wassmann fra Frederikshaab, og den af os ved denne Sammenkomst fremsatte Fællesudtalelse, som jeg vedlægger, er senere tiltraadt af Missionær Wagner ved Godthaab og tilstillet Missionær Frederiksen ved Holstensborg, fra hvem der dog næppe vil kunne høres før næste Foraar. Det er mig en Glæde at kunne konstatere, at de nævnte Missionærer ganske har været enige med mig saavel i de af mig i tidligere Skrivelser til Ministeriet af 10de August 1903 og 3die Februar 1904 fremsatte Forslag angaaende den grønlandske Missions hele Ordning som i det Hele i mine Tanker om Seminariets Ordning, som jeg ved forskellige Lejligheder har udtalt til Ministeriet. At vi ikke har kunnet konferere med nordgrønlandske Missionærer om Sagen, er ganske vist beklageligt, men Missionær Wagner og jeg har dog saa godt et Kendskab til Nordgrønland, at vi har kunnet tage denne Dels særlige Forhold med i Betragtning.